

Arrest

nr. 128 478 van 1 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VANDERHEIDEN loco advocaat E. VAN DER ELST en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent ongeveer zeventien jaar geleden geboren in het dorp Khawra Khwara in het district Kohi Safi van de provincie Parwan.

Uw oom (...) werkte als hoofd van de veiligheidsdienst van het bedrijf Shepherd. In 1389 (Afghaanse kalender, 21 maart 2010 – 20 maart 2011) overtuigde hij uw vader om zijn werk als landbouwer te laten varen en als chauffeur van een brandstoftanker voor Shepherd te komen werken. De Taliban was evenwel niet opgezet met de carrièrewending van uw vader en haar leden bedreigden uw vader tweemaal. Vijf à zes dagen voor uw vertrek uit Afghanistan, in de maand sarathan 1390 (22 juni – 22 juli 2011), kwam de Taliban uw vader thuis ophalen en werd hij vervolgens onthoofd. Enkele dagen later werd u door talibs benaderd met de vraag hun organisatie te vervoegen. U stemde in maar toen u

toestemming ging vragen aan uw moeder bleek ze bezwaren te hebben. Ze contacteerde haar broer en regelde uw reis uit Afghanistan. Enkele dagen eerder had u eveneens een dreigbrief van de Taliban ontvangen. De Taliban was ervan op de hoogte dat uw oom (...) u gevraagd had de plaats van uw vader in zijn bedrijf in te nemen en waarschuwde u om in plaats daarvan de Taliban te vervoegen.

Na een reis van twee maanden kwam u op 11 september 2011 in België aan, waar u zich de volgende dag vluchteling verklaarde. Na uw aankomst in België vernam u dat uw oom (...) gedood werd.

Nadat een leeftijdsonderzoek op 14 september 2011 vaststelde dat u twintig jaar oud was met twee jaar standaarddeviatie zette de Dienst Voogdij de voogdij over u stop op 22 september 2011.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een taskara, drie foto's, drie verklaringen, een dreigbrief en een enveloppe neer.

B. Motivering

In casu dient echter na grondig individueel onderzoek van uw asielaanvraag te worden vastgesteld dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afgaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u door de Taliban gedood te worden omdat u weigerde hun rangen te vervoegen (CGVS p.4). Op basis van uw verklaringen dient evenwel te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft. Het asielrelaas waarop u uw terugkeervrees baseert, wordt immers door talrijke ongerijmdheden, vaagheden en ongeloofwaardigheden ontsierd, waardoor aan uw asielmotieven geen geloof kan worden gehecht.

Allereerst moet er op gewezen te worden dat de door u opgegeven leeftijd bij aankomst in België niet door de Dienst Voogdij aanvaard werd. Waar u zich bij uw asielaanvraag vijftien jaar verklaarde, wees het leeftijdsonderzoek van 14 september 2011 uit dat u in werkelijkheid twintig jaar oud was met twee jaar standaarddeviatie. U houdt vast aan uw initieel opgegeven leeftijd en als verklaring voor het afwijkend resultaat van het leeftijdsonderzoek meldt u dat u moe was toen u de test onderging. Daar vermoedheid niet als criterium vervat zit in de medische analyse die u twintig jaar verklaarde, kan er aan uw verklaring geen waarde worden gehecht (CGVS p.8). Uit bovenstaande vaststelling blijkt dat u trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden in hun beoordeling van uw nood aan bescherming. Dat u poogde om u de leefwereld en de inzichten van een vijftienjarige aan te meten toen uw asielrelaas zich zou hebben afgespeeld, terwijl u in werkelijkheid zo'n vier tot vijf jaar ouder was, schaadt sterk het geloof in uw asielmotieven.

Uw asielaanvraag berust op uw vrees vanwege de Taliban. Omdat u niet inging op de vragen van de Taliban om tot deze organisatie toe te treden zou u bij terugkeer naar Afghanistan gedood worden, zo beweert u (CGVS p.4).

In dit verband valt het op dat u, hoewel u leiders van Talibangroepen kan noemen, niet kan zeggen welke Talibangroep u precies contacteerde in verband met uw rekrutering (CGVS p.5).

Verder werpt uw reactie op de mondelinge vraag van de Taliban om tot hun rangen toe te treden grote ogen. U verklaart immers dat u in volle overtuiging instemde met hun verzoek. Dit is zeer opmerkelijk: daar de Taliban zo'n drie dagen eerder uw vader om het leven bracht, is het zeer bevreemdend dat u volledig akkoord ging met hun vraag om van deze organisatie deel uit te maken (CGVS p.4,6). Als verklaring werpt u op dat u toen niet wist dat uw vader door de Taliban gedood werd (CGVS p.5). Aan deze verklaring kan evenwel geen geloof worden gehecht. U vertelt immers dat de Taliban uw vader drie à vier maanden voor zijn dood tweemaal bedreigde om te stoppen met zijn werk voor het brandstofbedrijf omdat hij onder meer Amerikanen van brandstof voorzag (CGVS p.6). Als er wordt doorgevraagd op wat u dan wel dacht dat er met uw vader gebeurd was als het niet de Taliban was die hem doodde, moet u echter bekennen dat enkel de Taliban zich bezig houdt met het onthoofden van Afghanen die samenwerken met de Amerikaanse troepen (CGVS p.6). Dat u niet wist of minstens geen sterk vermoeden had dat de Taliban achter de dood van uw vader zat, kan derhalve niet volgehouden worden. De ongerijmdheid van uw vlotte instemming met het aansluiten bij de Taliban met uw bewering dat de Taliban verantwoordelijk is voor het om het leven brengen van uw vader, ondermijnt het geloof in uw asielrelaas.

Aan uw bewering dat de Taliban u bedreigde omdat u gevraagd werd de post van uw vader op te vullen, kan evenmin geloof worden gehecht. Zowel uw voorstelling van de tewerkstelling van uw vader als de dreigementen zelf missen geloofwaardigheid.

Zo kan de neergelegde dreigbrief van de Taliban niet als een authentiek stuk beschouwd worden. In de stempel op de dreigbrief van de Taliban zijn vreemd genoeg de contouren van het embleem van de huidige Afghaanse autoriteiten zichtbaar, zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier toegevoegd werd. Als u op deze anomalie gewezen wordt, bevestigt u dat dit het logo van het huidige regime betreft en slaagt u er niet in een verklaring te bieden voor deze opmerkelijke afwijking. De vaststelling dat een brief van de Taliban een stempel met het logo van de huidige regering bevat, ontdoet het stuk van elke ernst (CGVS p.8; inventaris stuk nr. 3).

Ook moet er op gewezen worden dat de uitgiftedata en het rangnummer op de brief zowel in het Arabisch als in het Westers schrift neergeschreven zijn. Bij de handtekeningen van de Talibs die het stuk valideren, staat eveneens de Gregoriaanse datum vermeld. Het mag zeker verbazen dat de Taliban, die gekend staat om haar anti-Westerse houding, de Westerse kalender en cijfers zou gebruiken. U heeft er geen idee van waarom de Taliban de Gregoriaanse kalender zou gebruiken in hun berichten aan Afghanen (CGVS p.3). Dat de brief in werkelijkheid niets meer is dan een kleurenkopie die met de hand aangevuld werd, voedt verder de vaststelling dat het een vals stuk betreft.

Uw verklaringen over de dreigbrief halen het geloof in de waarheidsgetrouwheid van uw beweringen erover verder onderuit. U beweert immers dat de brief zo'n twee à drie dagen voor uw vertrek naar Europa door uw moeder gevonden werd. Uit de inhoud van de brief blijkt dat u bedreigd werd door de taliban omdat u de plaats van uw vader in het bedrijf wilde innemen (CGVS p.9). De vraag om de leegte die uw vader bij Shepherd naliet op te vullen, werd u evenwel slechts op een avond twee à drie dagen voor uw vertrek voor het eerst gesteld (CGVS p.9). Hoe de Taliban zo snel op de hoogte kwamen van uw ooms intentie om u uw vader te laten opvolgen in het bedrijf en op quasi dezelfde avond hierom een dreigbrief kon afleveren, kan u evenwel niet zeggen (CGVS p.9-10).

Niet alleen heeft u geen verklaring voor de verbijsterende snelheid waarmee de Taliban te werk gaat, u blijkt zelfs onwetend over de inhoud van de dreigbrief. Ook dit is zeer merkwaardig. Als u gevraagd wordt hoe het kan dat de Taliban u zo snel een brief stuurt waarin staat dat u door uw oom uitgenodigd werd, beweert u plots dat de Taliban er niet van op de hoogte was. Nadat u op de inhoud van de dreigbrief gewezen wordt, werpt u als verklaring op dat u niet kan lezen. Daar u uw oom de brief gaf om u de inhoud bij te brengen zou u wel degelijk over de reden van de dreigementen die u Afghanistan deden ontvluchten op de hoogte mogen zijn (CGVS p.9,10).

Aan de oorzaak voor de dreigementen van de Taliban kan evenmin geloof worden gehecht. U slaagt er immers onvoldoende in de voorgestelde tewerkstelling van uw vader geloofwaardig te maken. Zo mag het verbazen dat u stelt dat uw vader als chauffeur van een brandstoftanker een werknemer van Shepherd was. Shepherd Security is immers geen transportbedrijf maar wel een privé beveiligingsfirma die weliswaar door transportbedrijven ingehuurd werd. Daar de functieomschrijving van uw vader niet past binnen de taken die Shepherd Security uitvoert, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader bij dit bedrijf tewerk was gesteld (CGVS p.6,10). Of Shepherd een buitenlandse of Afghaanse firma is, is u evenmin bekend (CGVS p.8). Van problemen die Shepherd zou gehad hebben, heeft u ook al niets vernomen. Nochtans kondigde de Karzai-regering nog voor het overlijden van uw vader aan dat privé-beveiligingsfirma's hun activiteiten moeten staken. Daar u beweert dat uw oom een belangrijke positie in dit bedrijf innam, zou u iets opgevangen mogen hebben over het onzekere voortbestaan van het bedrijf (CGVS p.12). Uw verklaring dat u destijds slechts een kind was, vervalt gezien het hierboven beschreven resultaat van het leeftijdsonderzoek.

Ook over de wijze waarop uw vader bij Shepherd in dienst trad schieten uw verklaringen tekort. U beweert dat uw vader door zijn broer gevraagd werd om bij Shepherd te komen werken (CGVS p.6). Dat uw oom het hoofd van de dienst beveiliging van Shepherd was, lijkt echter allerm minst aannemelijk. U vertelt dat uw oom in 1388 of 1389 (2009 of 2010) in dienst trad van Shepherd en vijftig tot zestig mensen onder zich had. Voordien had uw oom geen werk, zo zegt u (CGVS p.8). Hoe uw oom ineens een zeer hoge functie verwierf bij een privé beveiligingsfirma kan u echter geenszins verklaren. Andermaal verwijst u naar uw jonge leeftijd als excuus (CGVS p.10,12). Als u tot slot gevraagd wordt of u nog bijkomende verhalen, anekdotes of details weet aan te brengen over het werk van uw vader als brandstofchauffeur weet u helemaal niets te vermelden (CGVS p.12). Daar het werk van uw vader aan de basis ligt van de voorgehouden problemen, schaadt het feit dat u zijn tewerkstelling onvoldoende aannemelijk kan maken sterk het geloof in uw asielrelaas.

De bedreigingen van de Taliban die uw vader ontving komen evenmin plausibel over. U vertelt dat uw vader tweemaal mondeling door de taliban bedreigd werd. Ze vroegen hem zijn werk stop te zetten maar hij bleef verder doen. Als verklaring voor het negeren van de dreigementen zei uw vader, volgens u, dat het het enige werk was dat hij kon (CGVS p.8). Daar u eerder vertelde dat uw vader nog maar een jaar als vrachtwagenchauffeur werkte, mag het verbazen dat hij dit werk typeerde als het enige dat hij kon. Als u gevraagd wordt waarom hij niet kon stoppen met zijn werk en terug als landbouwer aan de slag kon, wijzigt u uw verklaringen (CGVS p.6,8). Als reden voor zijn volharding zegt u nu dat uw vader er zeker van was dat hem niets ging overkomen (CGVS p.8). De vraag waarom uw vader ervan

overtuigd was dat hem niets zou overkomen ondanks de twee persoonlijke bedreigingen van de Taliban kan u dan weer niet beantwoorden. Als reden voor uw onwetendheid geeft u op dat u destijds nog een kind was. Daar uw leeftijd enkele maanden later op twintig jaar geschat werd, kan er aan uw vergoelijking geen waarde gehecht worden.

Eveneens mag het verbazen dat uw ouders ondanks de dreigementen van de Taliban en het gegeven dat uw vader deze dreigementen negeerde 's avonds de deur openden zonder te vragen wie er zich aan de andere kant bevond. Voor deze zeer zorgeloze houding in het licht van de ernstige bedreigingen van de Taliban omwille van uw vaders samenwerking met de buitenlanders kan u eens te meer geen verklaring aandragen (CGVS p.6,9).

Verder moet er nog op een tegenstrijdigheid tussen uw uitspraken op het Commissariaat-generaal en uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewezen worden. Waar u op het Commissariaat-generaal zegt dat uw vader enkel 'persoonlijk' bedreigd werd door de Taliban en nooit een dreigbrief ontving, meldde u in uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader een dreigbrief ontving. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid schuift u het op een misverstand (CGVS p.8; CGVS Vragenlijst p.3). Uw verklaring kan echter niet overtuigen, daar de verklaringen die u aflegt bij de Dienst Vreemdelingenzaken na afloop ter goedkeuring aan u voorgelezen worden. Daar de bedreigingen van de Taliban aan het adres van uw vader en zijn daaruit voortvloeiende dood een cruciale plaats innemen in uw asielaanvraag, wordt het geloof in uw vluchtverhaal door bovenstaande bemerkingen verder onderuit gehaald.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielaanvraag, waarop u uw asielmotieven steunt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielaanvraag door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielaanvraag en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielaanvragers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van

herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Kohi Safi in de provincie Parwan te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 20 november 2013 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad van 5 december 2013) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Parwan behoort tot de centrale regio van Afghanistan.

Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat de veiligheidsincidenten in de provincie Parwan zich concentreren in welbepaalde districten. In de andere districten van Parwan blijft de situatie vrij rustig. Betreffende het district Kohi Safi blijken zich in de periode van verslaggeving geen noemenswaardige incidenten te hebben voorgedaan die een impact hebben op de burgerbevolking.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Kohi Safi in de provincie Parwan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling van uw nood aan bescherming niet ombuigen. De taskara handelt niet over uw asielmotieven maar betreft louter uw identiteit. De twee foto's tonen een oudere man bij een vrachtwagen. Nergens uit de foto's kan opgemaakt worden dat deze man uw vader zou zijn. Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat het om uw vader gaat kan er in de foto's geen bevestiging gevonden worden voor zijn verklaarde tewerkstelling of de daaruit voortvloeiende problemen met de Taliban daar de foto's gemakkelijk geënceneerd kunnen zijn. De derde foto toont een samengestelde foto die als overlijdensaankondiging voor Haji Jamruz, zijn neef en bodyguard, diende. Er kan evenwel geen persoonlijke band tussen u en de overleden personen vastgesteld worden. Zoals hierboven reeds uiteengezet bevat de dreigbrief dermate veel vormfouten dat de brief niet als authentiek weerhouden kan worden. De drie verklaringen werd door uw oom op uw vraag bekomen om te dienen in uw asielaanvraag (CGVS p.3). Het gesolliciteerde karakter kan eveneens opgemaakt worden uit de inhoud van een van de verklaringen waarin de expliciete vraag om uw asiel te verlenen vervat zit (CGVS p.10). Gezien de documenten op aanvraag werden opgesteld kunnen ze niet als objectieve bewijsstukken aanvaard worden. De vaststelling dat valse en vervalste Afghaanse documenten in Afghanistan en Pakistan gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn, zoals blijkt uit het aan het administratief dossier toegevoegd rapport, haalt verder de bewijswaarde van de neergelegde stukken onderuit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 3 EVRM alsook van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Hij wijst op zijn kwetsbare profiel van analfabeet en zeer timide jongeman waarbij de

communicatie moeizaam verloopt en voegt eraan toe dat hij mentaal zwak begaafd is. De onwetendheid van verzoeker moet derhalve beoordeeld worden in het licht van zijn kwetsbaar profiel. Verzoeker vervolgt dat in het licht van dit alles hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, minstens dient hij onderworpen te worden aan een nieuw verhoor waarbij rekening wordt gehouden met zijn specifiek mentale situatie om alsnog te op correcte wijze te oordelen of hij al dan niet in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut overeenkomstig artikel 3 EVRM. Het statuut weigeren met als gevolg het terugzenden van verzoeker naar Afghanistan zal een schending van het non-refoulement vervat in artikel 3 EVRM inhouden.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekers asielaanvraag berust op zijn vrees gedood te worden door de taliban omdat hij niet inging op hun vraag om tot hun organisatie toe te treden.

De bestreden beslissing besloot dat aan verzoekers relaas geen enkel geloof kan worden gehecht omwille van volgende vaststellingen: (i) verzoeker legde leugenachtige verklaringen af over zijn leeftijd, (ii) verzoeker kan niet preciseren door welke talibangroep hij gecontacteerd werd met het oog op rekrutering, (iii) verzoekers voorstelling van de tewerkstelling van zijn vader, die de rechtstreekse aanleiding vormde van de vraag van de taliban mist iedere geloofwaardigheid, (iv) de door verzoeker neergelegde dreigbrief duidelijk een vervalst stuk is om redenen zoals uiteengezet in de bestreden beslissing en (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of zijn vader al dan niet een dreigbrief van de taliban heeft ontvangen.

Verzoeker weerlegt de tegenstrijdigheden niet doch tracht deze te vergoelijken door te wijzen op zijn kwetsbare profiel van mentaal zwakbegaafde, analfabete en timide persoon.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat er tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal aan verzoeker duidelijke en eenvoudige vragen werden gesteld. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker probleemloos op alle aan hem gestelde vragen kon antwoorden. Bovendien bleek hij op accurate wijze zijn dorp geografisch te kunnen situeren, het aantal talibangroepen te benoemen die in zijn streek actief zijn en een aantal feiten chronologisch te plaatsen. Nergens uit het gehoorverslag is gebleken dat verzoeker de vragen niet begreep; de vragen dienden op geen enkel ogenblik herhaald of verduidelijkt te worden. Verzoeker laat bovendien na concreet uiteen te zetten op welk punten er zich tijdens het gehoor problemen zouden hebben voorgedaan. Verzoeker brengt overigens geen enkel medisch attest bij teneinde zijn verklaringen omtrent zijn beweerde zwakbegaafdheid te ondersteunen. Bovendien hebben noch verzoeker noch zijn advocaat opmerkingen geformuleerd bij het einde van het gehoor over een mogelijke mentale achterstand terwijl hen hiertoe wel de gelegenheid werd geboden. Deze vaststellingen doen dan ook besluiten dat verzoeker over voldoende cognitieve vaardigheden beschikt om op zelfstandige wijze alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken. Gelet op wat voorafgaat is het niet kennelijk onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij coherente verklaringen aflegt over de kernaspecten van zijn asielrelaas. Verzoekers verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden kan dan ook geenszins overtuigen. De door de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden die de kern van het asielrelaas betreffen en door verzoeker op geen enkele wijze worden weerlegd ondermijnen dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Bijgevolg kan aan het asielrelaas geen geloof worden gehecht en maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Voor wat betreft het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet oordeelde de commissaris-generaal als volgt: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Kohi Safi in de provincie Parwan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”* Dit motief wordt door verzoeker op geen enkele wijze weerlegd en wordt door de Raad overgenomen.

2.2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER